

[Knud Jespersen.]

ophæve de belåningsmuligheder, der var, bringe kontrol over bank- og finansvæsenet og samtidig sikre, at de nye indtægter ved besparelser på militæret og på fællesmarkedet blev anvendt til at sikre forbedringer for folke- og invalidepensionister, forbedringer for de unge under uddannelse, sikkerhed i beskæftigelsen og en miljøvenlig politik, der kunne gøre vore byer mere menneskevenlige at leve i.

Vore forslag blev afvist, og derfor står tilbage, at når man klamrer sig til en politik, der har lidt skibbrud, vil vi naturligvis ikke tage nogen form for medansvar over for denne finanslov. Når man klamrer sig til, at tabuerne: militarismen, NATO og fællesmarkedet, kan man ikke røre ved, man kan ikke sætte kontrol på de store finansområder, på de store finansmonopoler, og man kan ikke sikre en mere demokratisk byrdefordeling, ja, da ser vi os ikke i stand til at stemme for, men må stemme imod det finanslovsforslag, der foreligger.

Perspektivet for os i at stemme imod dette finanslovsforslag er at forstærke indsatsen for en økonomi og en økonomisk politik, som er mulig, og som der er behov for, hvor man sikrer, at reallønnen ikke stadig falder, hvor man ikke rystes af prisstigninger, hvor der ikke er tale om momsforhøjelser, men om fritagelse for madmoms, hvor der er tale om prisstop og prissænkninger, hvor der kommer gang i boligbyggeriet, og hvor ikke de, der har den arbejdsfrie tilværelse, skal tilegne sig frugterne af de arbejdendes resultater.

Jeg tror, at det flertal, der vil vedtage denne finanslov, allerede før juni vil blive stillet over for et stort ansvar og næppe være i stand til at forklare, hvorfor de gjorde det. Den er forkert både i sin sociale sammensætning, i sin økonomisk-politiske mål-sætning og i sin bedømmelse. Det er en finanslov, som vil gøre det dårligere for de mange at eksistere, og det er en finanslov, der fastslår, at den økonomiske magt stadig væk skal ligge på de få hænder, at det stadig væk skal være tilladt at opkræve skat hos folke- og invalidepensionister, mens millioner med nulindtægter går ram forbi.

Det er et stort ansvar, og hvis man ikke vil tro det, så lad os vente og se i juni. Den politik, man gør sig til talsmand for i denne

finanslov, har lidt sammenbrud, før den vedtages.

På denne baggrund stemmer vi nej.

Flygaard (DR):

Det er rigtigt, at man skal gøre dagens gerning, men hvis man i sin iver for at gøre denne ikke får tid til at afstikke linjerne for en mere langsigtet politik, kommer der ikke nogen linje i regeringens politik, og derfor heller ikke nogen løsning på de økonomiske problemer, som det danske samfund står over for.

I den økonomiske oversigt er anført følgende: det er tydeligt, at en så stærk forringelse af bytteforholdet i sig selv udløser kræfter, der igen trækker økonomien mod ligevægt. De højere importpriser vil uanset pristalsreguleringen virke dæmpende på forbruget. Det ændrede konjunkturklima vil holde igen på investeringerne, og det øgede valutaforbrug vil tendere mod at stramme kreditforholdet. Men når forringelsen er så stærk, som tilfældet er, er dette en proces, som tager tid, og som uundgåeligt fører økonomien frem mod en situation præget af arbejdsløshed og utilfredsstillende kapacitetsudnyttelse.

Det er det, den økonomiske oversigt nu giver udtryk for, og det er på denne baggrund, jeg gerne vil spørge handelsministeren, om han deler denne vurdering. Og dernæst vil jeg gerne spørge, om han deler den opfattelse, at de løbende poster på betalingsbalancen svækkes, hvis kronen er overvurderet — og mener regeringen fortsat på denne baggrund at kunne føre en uændret valutapolitik? Jeg går ud fra, at handelsministeren deler den opfattelse, at en stram pengepolitik først og fremmest berører erhvervslivet gennem en nedsat investeringsaktivitet. Renten er for øjeblikket rekordhøj. Hvordan bedømmer regeringen muligheden for at få lempet pengepolitikken?

Jeg vil gerne stille handelsministeren 2 direkte spørgsmål: tror ministeren, at der kommer en udjævning af renteniveauet ved gennemførelsen af et friere internationalt kapitalmarked efter den 1. januar 1975? Mener handelsministeren at kunne opretholde det nuværende udlånsloft, som efter 1. januar 1975 vil betyde en yderligere diskriminering af danske pengeinstitutter over for udenlandske, fordi udenlandske pengeinsti-